

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Iurii Voloșin-Donciuc

(art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-1870/2023

Nr. PIGD 1-20051933-01-1ra-11092023

Recurs inadmisibil depus până la 01 septembrie 2023; Instanța de apel a motivat suficient decizia în ceea ce privește fapta și elementele constitutive ale infracțiunii.

12 noiembrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Tudor Stambol

Curtea de apel: Iurie Iordan, Elena Cojocari, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Iurii Voloșin-Donciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,
Alexandru Negru,
Ghenadie Eremciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Iurii Voloșin-Donciuc s-a născut în anul 1984 în mun. Chișinău. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (furt).

2. Iurii Voloșin-Donciuc a fost apărat de avocatul Corneliu Pleșca.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la trei ani de închisoare. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de patru ani. La 16 mai 2023, instanța de apel a respins apelul apărării.

4. La 05 iunie 2023, avocatul Corneliu Pleșca a depus recurs în care solicită casarea deciziei instanței de apel și achitarea lui Iurii Voloșin-Donciuc.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 09 ianuarie 2020 și s-a terminat la 08 aprilie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 19 mai 2021 - 27 ianuarie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 06 mai 2022 și 16 mai 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 12 decembrie 2023.

ÎN FAPT

6. Iurii Voloșin-Donciuc a fost învinuit că, la 07 ianuarie 2020, în intervalul orelor 17:00 - 21:00, aflându-se într-un salon din secția nr. 4 a Dispensarului Republican de Narcologie din or. Chișinău, a sustras pe ascuns din buzunarul gecii ce aparținea lui Ion Salcoci, două inele din aur cu valoare totală de 22.600 de lei, cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă. Inculpatul a fugit cu bunurile sustrase. Acțiunile lui Iurii Voloșin-Donciuc au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

7. La 27 ianuarie 2022, prin [sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani](#), Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la trei ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial partea neexecutată aplicată prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău din 13 octombrie 2020, stabilindu-i pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de patru ani cu executare în penitenciar de

tip semiînchis. Instanța a dispus încasarea de la Iurii Voloșin-Donciuc în beneficiul lui Ion Salcoci a sumei de 22.600 de lei cu titlul de prejudiciu material cauzat prin infracțiune. Instanța a concluzionat că vinovăția lui Voloșin-Donciuc este demonstrată fără îndoială. Pe 07 ianuarie 2020, condamnatul a furat din buzunarul hainei ce aparținea lui Ion Salcoci două inele din aur. Sentința de condamnare s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Ion Salcoci (vol. I, f.d. 196-197), corelate cu cele ale martorilor Ghenadie Zaporojan (vol. I, f.d. 198) și Tatiana Najîrnaia (vol. I, f.d. 19-20), plângerea părții vătămate din 08 ianuarie 2020 (vol. I, f.d. 4), procesul-verbal de cercetare la fața locului (vol. I, f.d. 5-8) și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13 ianuarie 2020 (vol. I, f.d. 23-24), care au confirmat că Voloșin-Donciuc a comis sustragerea.

8. La 03 februarie 2022, avocatul Corneliu Pleșca a depus apel. El a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri prin care Iurii Voloșin-Donciuc să fie achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Apelantul a susținut că instanța de fond l-a condamnat pe inculpat fără a evalua obiectiv probele, bazându-se pe declarațiile părții vătămate și ale unor martori care nu l-au indicat direct pe inculpat ca autor al faptei. Avocatul a invocat nelegalitatea folosirii declarațiilor martorei decedate Tatiana Narîjnaia, care nu au putut fi verificate în instanță, precum și faptul că instanța a ignorat alte probe și a redat în esență rechizitoriul acuzării. Apelantul a concluzionat că vinovăția lui Voloșin-Donciuc nu a fost dovedită, iar toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului.

9. La 16 mai 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul și a menținut sentința. Instanța a verificat respectarea cerințelor legale și a constatat că prima instanță a stabilit corect vinovăția lui Iurii Voloșin-Donciuc în comiterea infracțiunii de furt. Declarațiile martorilor audiați au fost legal administrate și apreciate de instanța de fond în mod obiectiv, în concordanță cu ansamblul celorlalte probe. Declarațiile martorului Ghenadie Zaporojan au fost considerate clare, logice și consecvente, confirmând prezența inculpatului la locul comiterii infracțiunii și circumstanțele în care a fost sustras bunul. Cît despre depozițiile martorei Tatiana Narîjnaia, instanța a constatat că, deși aceasta a decedat anterior examinării cauzei în ședința de judecată, declarațiile sale, depuse în cursul urmăririi penale, pot fi citite în instanța de judecată la cererea acuzatorului de stat, fiind admisibile și susceptibile de a fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Prin urmare, instanța de apel a respins argumentele apărării privind pretinsa lipsă a probelor, reținând că intenția inculpatului de a ascunde bunurile sustrase și de a dobândi posesia acestora a fost pe deplin demonstrată. Decizia motivată a fost pronunțată la 13 iunie 2023.

10. La 05 iunie 2023, avocatul Corneliu Pleșca, în numele lui Iurii Voloșin-Donciuc, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și achitarea inculpatului. Recurentul a invocat că instanțele au bazat condamnarea pe declarațiile martorilor

care au relatat doar circumstanțe generale, fără a-l indica direct pe inculpat ca autor al faptei, aceste declarații nefiind concludente pentru dovedirea vinovăției. Cu titlu subsidiar, avocatul solicită casarea deciziei în partea ce ține de pedeapsă și aplicarea art. 90 sau 90¹ Cod penal.

11. La 12 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 16 octombrie 2025, procurorul în Secția reprezentarea Înviniții în Curtea Supremă de Justiție, Cătălin Scutelnic, a depus referință și a solicitat declararea inadmisibilă a recursului, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

13. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 13 iunie 2023. Recursul a fost declarat pe 05 iunie 2023. Având în vedere termenul pentru depunerea recursului de 30 de zile, recursul a fost înaintat în termen.

14. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

15. Recursul se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) din Codul de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Avocatul nu specifică erorile concrete comise de instanța de apel. Recurentul nu a detaliat care motive nu au fost abordate de instanța de apel sau ce norme de drept au fost aplicate incorect. Astfel, recursul nu aduce argumente noi și se limitează la expunerea acelorași motive invocate în apel, reiterate în cererea de recurs.

16. Cu referire la pct. 6, instanța de recurs reiterează cele menționate în para. 100 din decizia sa nr. 1ra-854/2022:

„simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi 6 admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia](#) (nr. 2), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România 2013](#), § 40), instanța de apel este obligată să răspundă doar argumentelor care, dacă ar fi admise, ar putea schimba soluția. Instanța nu are obligația de a combate toate afirmațiile părților, ci doar acele argumente esențiale. De asemenea, instanța poate respinge un motiv de apel printr-o trimitere generală la considerentele primei instanțe, dacă acestea sunt convingătoare (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).”

17. Decizia recurată relevă suficient de clar motivele pentru care s-a reținut în sarcina lui Iurii Voloșin-Donciuc sustragerea și însușirea inelelor din aur. Prima instanță a indicat motivele pentru care a reținut constatările primei instanței (a se vedea para.7). Argumentele recurentului au fost analizate de către instanța de apel și au fost respinse cu o motivare suficientă (a se vedea para. 9). Completul subscrie poziției instanței de apel. Declarațiile martorului Tatiana Narîjnaia decedată pot fi citite în instanța de judecată. Martorul a comunicat că a văzut la Iurii inele din aur, el a rugat-o să-l ajute să le vândă la lombard. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

18. Cu referire la solicitările recurentului privind modificarea pedepsei, instanța de recurs menționează că în această parte recursul urmează a fi examinat prin prisma temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală. Acest temei se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). Recurentul nu a menționat prevederile legale care au fost încălcate de către instanța de apel atunci când a menținut pedeapsa sub formă de închisoare. Recurentul doar își exprimă dezacordul cu această decizie. Aplicarea sau neaplicarea unei pedepse mai blânde

ține de discreția judecătorului. Instanța nu poate, în principiu, pune în discuție decizia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la alegerea uneia din pedepsele prevăzute pentru abaterea penală incriminată. Practica Curții Supreme de Justiție este clară în această materie. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală a fost aplicat în mod similar în numeroase cauze, inclusiv nr. [1ra-405/2023](#), [1ra-1008/2023](#), [1ra-1459/2023](#), [1ra-1583/2023](#). Prin urmare, în această parte recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

19. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3), 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Corneliu Pleșca împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Ghenadie Eremciuc